

РЕШЕНИЕ

№ 4791

гр. София, 14.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.07.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5394** по описа за **2023** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 10.05.2023г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 103-ти състав по НАХД № 803/2022г. е отменено Наказателно постановление /НП/ № 19-4332-016908/03.09.2019г., издадено от ВПД началник сектор ОПП-СДВР, с което на Р. К. Ш. на основание чл.182, ал.1, т.6 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 750 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца за нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП.

Решението е обжалвано от административнонаказващия орган като с доводи за неправилно приложение на материалния закон се моли за отмяната му и вместо това за потвърждаване на процесното НП. Мотивира се, че нарушението е установено по безспорен начин, извършено е виновно от лицето като на същото е предоставена възможност да упражни правото си на защита. В съдебно заседание касаторът, редовно и своевременно призован, не се представлява.

Ответникът по касационното оспорване, редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява в съдебно заседание. В писмено становище оспорва касационната жалба като намира, че съдебният акт е постановен при отсъствие на отменителни основания. Претендира присъждане на разноски за адвокатско

възнаграждение.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване. Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна по следните съображения:

За да постанови решението си въззивната инстанция е приела за установена следната фактическа обстановка:

На 10.05.2019г. в [населено място] в 11,08 часа по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]с техническо средство система за видеоконтрол TFR-M № 560 била засечена скорост на движение на МПС марка „Ф.“ модел „П.“ с рег. [рег.номер на МПС] от 109 км/ч, при приспаднат толеранс от 3% - 106 км/ч. В посочения пътен участък ограничението на скоростта било 50 км/ч.

Материалите по образуваната преписка били предоставени на собственика на процесното МПС на 03.06.2019г., който собственооръчно попълнил декларация, че на тази дата и час процесното МПС е управлявано от него.

Въз основа на това на 16.07.2019г. срещу ответника бил съставен АУАН и въз основа на нето издадено процесното НП.

Същото съдът приел за незаконосъобразно издадено – при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, поради това, че в нарушение на чл.40, ал.2 ЗАНН нарушителят не е бил поканен да се яви за съставяне на АУАН, с което е нарушено правото му на защита.

Решението е правилно.

При правилно установена фактическа обстановка въз основа на пълен, подробен и аргументиран анализ на събрания по делото доказателствен материал в неговата съвкупност, съдът е обосновал изводи, кореспондиращи с приложимите норми.

Съгласно разпоредбата на чл.40, ал.1 ЗАНН, АУАН се съставя в присъствието на нарушителя, като изключение от този принцип е въведено с нормата на чл.40, ал.2 ЗАНН, която предвижда, че когато нарушителят е известен, но не може да се намери или след покана не се яви за съставяне на акта, актът се съставя и в негово отсъствие. В случая от доказателствата по делото не се установява въобще нарушителят да е бил поканен да се яви за съставяне на АУАН, въпреки че адресът му е бил известен на контролните органи. Допуснатото нарушение е от категорията на съществените, тъй като накърнява правото на защита на наказаното лице и представлява самостоятелно основание за отмяна на атакуваното наказателно постановление. Като е достигнал до същия извод решаващият съд е постановил акта си при отсъствие на сочените от касатора отменителни основания. С оглед липсата на установени такива, за които касационната инстанция следи служебно, следва обжалваното решение да бъде оставено в сила.

При този изход на спора претенцията на ответника за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение е основателна. Такива са доказани в размер на 600 лева като възражението по чл.78, ал.5 ГПК, направено от пълномощника на касатора съдът

намира за основателно и същото следва да бъде редуцирано до размер от 400 лева, на основание предмета на договора за правна защита и съдействие и чл.18, ал.1 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 10.05.2023г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 103-ти състав по НАХД № 803/2022г.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Р. К. Ш., ЕГН [ЕГН], сумата в размер на 400 /четирисотин/ лева, представляваща разноски по производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.